

(צו תסכ"א)

א. 2) מהו תהבדל בין מבעית המדרס הראשון לבין מבעית המדרס השני?
סיום לבן המדרס הראשון מסתיים בהבאת פסוק י"ט מתוך פרשת
ואלו המדרס חסדי מסתיים בהבאת פסוק י"ח מתוך פרשתו.

ג. ט"ז: אז בדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקטב ה' ויטמט.

ארכנאל

ועתה אבחנו מאסרם דלים רוצה לומר: עתה סראנו סאיו: מעלה בן אס בדם
בעבודתו, אבחנו גוזרים טחזים עוסי חרטה הם מאסרם... והם קינמם
וסלחיהם בבין חתם, ואין לומר, סתם עור יעבסם על רשעתם, כי הם
"גם בחור ואלוהים וימלטו", סנכורו "הגם עבם כוכל חת" (חמליצה נאסרם כאו
על משקל תהלים ע"ח י"ח-כ) ונמצאו נמלחים סנור מבלי סליו עובם כלל.
ונראה ל' לפרס ט"אז בדברו יראי ה' "תוא גם כן סכלל דברי חכופרים
וסבדור הוא מלשון "דבר" ו"חריגה", כמו (חמס"ג י"ג) "אחי דברך סחל"
וכמו (תהלים מ"ז) "ידבר עמים תחתנו ולאום סחת דגלנו" וכמו (דברך סחל)
כ"ב י' "ופתליה ראתה כי סח בנה ותקט ותדבר אח כל דרע סמלכח"
אמר הכתוב, סבגור עוסי חרטה, גם בחור ואלוקים כחכנסם בסכורה עזרסו
וימלטו ובאותו זמן עצמו חור בדברים, בסברים ונכרתיס יראי ה' איס אל רעהו...

תרמכ"ס הלכות סומאת צרעת סוף הפרק האחרון (פרק ט"ז) (בדבר בגנות מספרי לשון חרע)
לפיכך ראוי למי סרוצה לכוון אורחיו להתרחק מן סכנתו (סל מספרי לסון חרע)
ומלדבר עמקו, כדי שלא יתפס אדם ברעם רשעים וסכלותם, וזה דרך ישיבה
הלצים הרשעים, בתחילה מרבים דבר הבאי כענין סב' (קחלת ה' ב') "וקול
סנול ברב דברים", ומתוך כך באים לספר בגנות הצדיקים, כענין סב' (תהלים
ל"א י"ט) "תאלמנה ספתי סקר חדוברות על צדיק עקק", ומתוך כך יחיה להם
חרגל לדבר בבניאום ולחת דופי בדבריהם, כענין סב' (דברך סחל י"ג) "ויחיו
מלעיבים במלאכי האלקים ובגוזים דבריו ומתעטעים בגבואיו", מתוך כך באים
לדבר באלוקים וכופרים בעיקר כענין סב' (מלכים ב' י"ז) "ויחפאו בני ישראל
דברים אשר לא בן על ה' אלוהיהם", והרי הוא אומר (תהלים ע"ג ט') "סחור
בטמים פיהם ולשונם תחלק בארץ", מי גרף להם לטית בטמים פיהם? לסוגם סחלכה
תחילה בארץ, וזאת טיחת חרשים סגורמת, להם ישובת קרונה ויסיבת כנסיות סל
עמי הארץ ויסיבת בתי מסתאות עם סותי סכר.
אבל שיחת כשרי ישראל אינה אלא בדברי תורה ותכמת, ולפיכך קטב"ח עורר על
יחז ומזכה אותן בח, סב' (מלאכי ג' ט"ז) "אז בדברו יראי ה' איס אל רעהו
ויקטב ה' ויטמט ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי ה' ולחושבי סמו".

- 1) מה חקטי (או הקטיים) שבפסוק ט"ז טאונו רצה אברנאל לייסב?
 - 2) במה חור בוטה מן הפירושים המקובלים?
 - 3) מהו חקטל טבין פ' ט"ז לבין הפסוקים סלפניו, אם נפרס אוהן כפי סמבין אוהן הרמב"ם?
- אד. ט"ז: אז בדברו יראי ה' איס אל רעהו ויקטב ה' ויטמט.
- פרקי אבות ג' מחבה ר'**
- ר' חלפתא איש כפר חנניא אומר: מתיא ויטמטין ועוסקין בחורח סכינת סרנית
בדביהם...
- ומניין סאפילו טביט? סנאסרן "אז בדברו יראי ה' איס אל רעהו ויקטב
ה' ויטמט ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי ה' ולחושבי סמו".
- א. הסבר, כיצד אפשר לראות בפסוק - בהארתו סל מאמר זה - חטבת לדברי
חרשים ספסוקים י"ד-ט"ו?
- ה. אז בדברו יראי ה'...
- רס"ז:** אני מטיב על דבריהם חב"ל (סל חרשים) אז בעשרה חרשים רשעים וסרבים
הלכו קדורנית מפני, סבדור יראי ה' סלן לזכר סמסלחת חרעים, וסגל - לא
נשכחו דבריהם מלפני, וספ"ג סאיגי ממחר לחטיב בסרל, כי חקטבתי וסמסר
וצויתי לכתוב להם ספר זכרון וחיו לי דבריהם מקנימם.
- ר"ק:** ד"ו ויכתב ספר זכרון לפניו דחך סל כלסון בני אדם, סכוחיט חמלכים
ספרי זכרונות, כי אין סכחה לפניו ית' וכן (סמ"ג ל"ב) "סחני גא מספר
אקר ככתב". וסנה יראי ה' וסוטבי סמו - סכרם סמכר להם סד עולס.
- חסמר, במה טובה תפיסת רס"י דר"ק אח פסוקו סמסלחת סמאמר בפרקי אבות
סחבונותן לעיל בשאלה ד?